

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Spes & Fiducia, Cuius Iudicisqve Dei, Erga Homines In Hac
Vita Existentes, Firmata**

Stengel, Georg

[S.l.], 1645

§. 7. Iter agentibus P. P. Dominicanis quomodo Deus prospexerit?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49823](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49823)

hæc ipsa tempora esse Antichristi videantur, quibus se Christus dixit, *fidem non inuenturum in terris.* Luc. 18. 8.

§. VII.

Iter agentibus PP. Dominicanis, quomodo Deus prospexerit ?

Alia fide imbutus fuit D. Benedictus, ceterique religiosorum conditores, qui crediderunt, Dei bonitatem esse tam bonam, ut nulla se sinat liberalitate superari. Itaque religionem ingressi omnia, Christi amore, dimiserunt, Christum sibi peculiaribus studijs obstringentes, ut ipse quoque peculiarem eorum curam susciperet. In D. Dominici vita legimus, recente adhuc ordine, eum alumnos suos, Christi more, binos, ad pœnitentiam prædicandã, in varia loca ablegasse. Contigit aliquando, ut horum duo, usque ad horam nonam diei, hoc est, usque ad vesperam, absque cibo, fame atque itinere, fatigati, inter se mœstis animis consultarent, vndenam, aut quid, ad corpora curanda, in regione ignota, apud ignotos pauperesque sperare possent ? Ita sollicitis & nutantibus repente superuenit vir statura procerus, forma honesta & eleganti, sed habitu peregrino, qui illorum infirmam & modi-

eam

Pf. 146. 9.

cam fidem vultuosiùs, & sermone seueriore accusans: Potuistis, inquit, credere Deo, vt eius causâ Mundum relinqueretis, nunc autem credere non potestis, illi curam esse de vobis? *qui dat iumentis escam ipsorum?* Non finet filios fame emori: quod vos ipsi hodie abunde experiemini. His acriter dictis, videri desijt (coelestis quippe Genius erat) fiduciâ magnâ in animis eorum relictâ. Prosequuntur igitur viam, & in pagum proximum, eumque haud magnum aut nobilem declinant; ingrediuntur in templum, orant; orantes loci sacerdos comiter inuitat, domumque suam vt visant, rogat. Dum eunt, obuius miles, suos vult esse conuiuas. Oritur pium certamen. Negat se id passurû sacerdos, sibi iam condixisse dictitans; se jure esse priorem. Miles, contra jus, vim ostendit; & injecta manu, innocentem facere rapinam laborat. Hac controuersia diu agitatâ, superuenit, diuinâ prouidentia dirigente, oppidi Dominus, litemque dirimit, ductis in suam domum, lautèque habitis & Religiosis, & milite, & sacerdote. O quàm rara lis est, quantò potiùs nunc homines auari, eiusmodi hospites solent à se ad alios deriuare, quàm, exemplo Abrahæ, obuiam pro-

procurrere, atque ad se trahere! quoties, negant se esse domi, cum tales aduenæ fores pultant? Neq; idcirco diffidendum, quia nouit Deus, in cuius manu sunt corda hominum, etiam de parcos Eucliones, ad succurrendum suis, commouere. Quod eò illustrius est opus, quemadmodum & mirabilius est, è pumice, quàm è fonte, aquam elicere.

§. VIII.

Eadem PP. Franciscanis accidisse.

De D. Francisco scribitur, eum, quoties suos aliò amandaret, nullum illis aliud uaticum dare consueuisse, quàm illud Psalmi: *Iacta super Dominum cogitatum tuum, & ipse te enutriet:* cuius versiculi fides, instar omnis peculij, erat. Accidit, ut duobus ab eo peregrinatum missis, diemq; iam ferè totum, via inediâq; confectis, vires deficerent, quin ut stipe ostiatim flagitatâ, nihil à quopiam mortalium porrigeretur. Quàm pronum est, tali tempore, homines fieri subtristes & impatientes? Quàm facilè sollicitudo futuri & præsens inopia confidentiam labefactat? Et tamen, in his ipsis uiris, pusillanimitatem Deus censuit castigandam. Misit igitur ex astris adolescentem ipsis astris formosiorrem, qui, interrogatâ causâ, ob quam adeò

Psalm. 34i

23.